

4 sidstnævnte mindre Uenighedspunkter kan jeg ligesom den ærede Ordfører, henvise til Forhandlingerne ifjor, som vistnok ville staa skrift i de Herrers Erindring. Jeg tror, at det er rigtigt at gjøre det Samme med Hensyn til det store Stridspunkt angaaende Tilskudet til Universitetet, idet jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der ved denne 2den Behandling ikke er nogen Grund til at komme ind enten paa dette eller de andre Punkter, hvor der er Dissens mellem de to Ting. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale de Vædringsforslag, vi ikke have tiltraadt, og som handle om Emner, der ikke vare til Forhandling ifjor. Det første er Vædringsforslaget Nr. 41. Ogsaa med Hensyn til dette kan jeg henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte under Indrengsministeriets Budget, idet jeg gjorde opmærksom paa, at naar man billigede den Løse, at Ministeren skulde være istand til at sende Delegerede til de forskjellige videnskabelige Kongresser, saa var det nødvendigt, at man forud stillede et vist Beløb til hans Raadighed, da man i Reglen ikke paa den Tid, Budgettet affattes, nemlig i Maanederne Juni og Juli det ene Aar, vilde have tilstrækkelig Kundskab om de Kongresser, der skulde afholdes det næste Aar, og skulde man vente, til man fik det at vide, vilde man i Reglen komme for sent. Saa er der Vædringsforslaget under Nr. 44, som gaar ud paa at negte 6,000 Kr. som Tilskud til utilstrækkelig lønede eller selvstændig Indtægt savnende Embeder. Jeg skal i saa Henseende henlede Tingets Opmærksomhed paa, at ved Inddragelserne af Tienderne fra Aarhus Bispestol som Følge af den indtraadte Balance er der for Statskassen indvundet 17,806 Kr. aarlig. Saavel ved Finantsloven for 1851—52 som for 1855—56 toges der Bestemmelser under lignende Forhold, og endel af de indtagne Beløb bleve anvendte til mindre lønede Embeder, saa at altsaa den Foranstaltning, der her er foreslaaet, er i Overensstemmelse med tidligere Praxis. Nu bemærkede den ærede Ordfører, at man dog vistnok maatte være enig om at vente med at tage Bestemmelser af den Slags, indtil der forelaa en Lønningslov for Geistligheden; men dertil skal jeg sige, at da der jo ikke tilsigtes Andet her end at give Tilskud til utilstrækkelige Embeder, og disses Lønning jo ikke maa overstige 2,400 Kr., synes dette Punkt ikke at høre til dem, hvorom der virkelig kan forudsættes at komme Uenighed tilstede, naar Forhandlingen om Geistlighedens Lønningslov engang finder Sted. Det synes derfor at være naturligt at fortsætte paa den Vej, man har begyndt, og stille det paagældende Beløb, som kun er en Tredeiel af det Beløb, der indbrages i Statskassen, til Raadighed for Ministeren paa den af ham foreslaaede Maade. — Det tredje Vædringsforslag er det under Nr. 54, hvor Flertallet foreslaar at negte et Beløb, der er budgetteret til 2,000 Kr., til naturhistorisk

Museum. Ganske vist foreligger der ikke store Oplysninger om dette Punkt i Anmærkningerne til Finantslovsforlaget, men efter de Oplysninger, jeg har indhentet ad anden Vej, har jeg faaet det Indtryk, at det paagældende Museums Afdelinger, der i mange Aar ikke have faaet nogen forhøjet Bevilling, i høi Grad trænge til at faae et større Beløb at raade over. Det er af den Grund, at jeg for mit Vedkommende og de øvrige Medlemmer af Mindretallet ikke have kunnet tiltræde det stillede Forslag om at nedsætte Bevillingen. — Jeg tror hermed at have omtalt samtlige Vædringsforslag, som vi ikke have kunnet tiltræde, og jeg skal derfor paa Sagens nuværende Trin indskrænke mig hertil.

B. Solm: Det er kun et Par Punkter, jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om, Hjøndt der nok kunde være adskillige flere, som jeg kunde have Lust til at sige Noget om; men det skal jeg nu ikke gjøre for Dieblisset. Kun skal jeg sige, at det forekommer mig nok, at Finantsudvalget har været Lovlig slot gennemgaaende iaar; men ingen Steder har jeg dog set en saadan Flothed som med Hensyn til de to Gymnastiklokaler, der er Tale om. Jeg havde derfor ventet at skulle faae at høre fra den ærede Ordfører, hvad der kunde begrunde, at Gymnastiklokalerne skulde koste saa Meget, som her staa antaget, men i Stedet derfor fik vi at høre, at man endog saa tog det Vædringsforslag tilbage, som var stillet om en Nedsættelse af Bevillingen til Gymnastikhuset ved Viborg Latinskole. Det forekommer mig, at vi ville faae noget vanskeligt ved, naar vi komme ud i Landet, at begrunde, hvorledes et Hus kan koste saa Meget. Det er jo af den Slags Ting, der slet ingen Ven er i; dersom det var et Hus med en hel Del Ting, som man kunde tænke sig kunde koste en hel Del, kunde man sige til sig selv: Ja, det kan man ikke saa ganske let tagere; men i et Gymnastikhus, som omtrent er hult indeni, kan man jo baade beregne Fladeindholdet pr. Kvadratalen, og hvor mange Sten der skal til, hvor meget Ralk der gaar med, og hvor Meget Arbeidslønnen koster, saa jeg kan ikke for mit Vedkommende se rettere, end at det her er i det Mindste det Dobbelte for Meget. Det er ikke første Gang, vi have noget Lignende her i Folkethinget. Vi havde saaledes en Bygning, der figureerede i mange Aar paa Finantsloven, nemlig et af vore Seminarier. (Eh. Nielsen: Det var Staarup Seminarium!) Ja, det var Staarup Seminarium, jeg husker nok, hvad det var. Det var da ogsaa, saa længe vi havde een Minister, „umuligt“ at bygge for den Sum, Folkethinget vilde give, men da vi saa fik en anden Minister, var der aldeles ikke Noget tvæien for at faae det bygget, og jeg har ikke hørt Noget flage over siden, at denne Bygning ikke